

بابلیان

روایاتو نه را پاتې دا قصه ده
په زړه پورې ، هم خوره او هم ترخه ده
په یو وخت کې د ادم (ع) بڼه اولادونه
د یوه کاله استوګن، خویندې ورونه
سره یو شول د دنیا کار او روزگار ته
کړاوونو، بد بختیو او هر کار ته
یوه ئې خوله وه ، یوه ئې ژبه ، یوګومان وو
کړه ئې یو وو، هوډ ئې یو او یو ئې ځان وو
ځانته ئې جوړه کړه نړۍ د سو کالیو
د وفور ، د راحتونو او بنادیو
نور څه پاتې نه شول کړو ته چاپیریال کې
خیال کې نو ئې نوي څه را وگرځیدل
چې اسمان ته د ختلو لار پیدا کړي
د سپورمۍ او لمر په راز هم ځان اگاه کړي
نو ئې پیل کړه د یوه برج په جوړولو

د زينو او د پلگو په جگولو
چې ناخپه ديهوه و دوي ته پام شو
نو و خپلې خدائى ته ئې زړه خام شو
چې كه دا خلك پيدا كړى لار اسمان ته
د رازونو او سوالونو دې جهان ته
هسې نه چې د خدائې هوا پيدا كړي
په جهان د پا چاهى دعوا پيدا كړي
نوپه فكر كې د لارې او گودر شو
په تلاش كې د چارې ددې خطر شو
نو په دوي كې ئې پيدا كړ ، يو توپير
ډير كاري ، خو وو ساده دغه تدبير
ډيرى ژبې ئې كړې ددوي منځ كې پيدا
هر يوه كړه خپله لاره ما سوا
پوهيدل نه د يو بل په ژبه دوى نور
سره بيل شول مور او لور ، ابا له زوى نور
اتفاق او وفاق لارل ، بدبينى شوه
بنه ورورى نه جوړه بده تربگنى شوه
كه به چا وبل ته كړه نيكه خبره
نو خواب به ئې گوزار وو نابره
يو او بل ته د كوهيو په كيندو شول
په ماتم او ژړا سر ، په وركيدو شول
ورځ به هر يو په بديو كې كړه تيره
نو د برج د جوړيدو خبر شوه هيره

مونږه هم چې كله وكړو اتفاق
د ورورى ، د سوکالی او د وفاق
چې كړو جوړ دا خپل عزيز او گران وطن

نود بنمن مو شي له واره اهريمن
مونږ كاهه كړي خوسل خولې راکې پيدا كړي
هر يو تن په نا آشنا ژبه گويا كړي
خو ځيدل وينو د يو او بل د خولې
خو پوهيرو سره نه په كلمې
يو له بل نه ليري كيرو د بنمنۍ كې
كه نږدې شو سره وژنو ترينگۍ كې

كه وه پيښه دا قصه په بابليانو
تكرارېږي همدا اوس په افغانانو

۲۰۰۶.۲.۱۳

admin@vatandar.at

مدیر مسوول: ډیپلوم انجینیر عمر محسن زاده

صاحب امتیاز: انجینیر نجیب یوسفی

کلیه حق بر اساس قوانین کپی رایت محفوظ و متعلق به «وطندار» می باشد

